

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 2. 5. 2006

Český telekomunikační úřad

Odbor regulace sítí a služeb elektronických komunikací

Dne 2. 5. 2006

Praha 26. dubna 2006

Čj. 15 891/2006-610

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada“), jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 5 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), a podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném z moci úřední se společností ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ: 60193336, dne 16. března 2006, ve věci uložení povinností podniku s významnou tržní silou toto

rozhodnutí č. REM/2/04.2006-13:

I.

Podle § 51 odst. 3 a 5 a § 137 odst. 2 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/2/04.2006-18 se podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu „Přístup k veřejné telefonní síti v pevném místě pro právnické a podnikající fyzické osoby“, společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ: 60193336 (dále jen „účastník řízení“), ukládají následující povinnosti:

1. Povinnost umožnit přístup k specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům pro účel služby přístupu k veřejné telefonní síti v pevném místě pro právnické a podnikající fyzické osoby podle § 84 Zákona, a to

povinnost umožnit účtování ceny za službu přístupu v pevném místě k veřejné dostupné telefonní síti za účelem využívání veřejné dostupné telefonní služby prostřednictvím účastnického kovového vedení formou analogové přípojky a digitální ISDN2 přípojky podnikateli, se kterým má účastník využívající službu předvolba operátora smlouvu, a to na základě žádosti účastníka.

2. Povinnost umožnit volbu a předvolbu operátora podle § 70 Zákona, a to

umožnit svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoliv propojeného podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu volbou a předvolbou operátora v souladu s opatřením obecné povahy vydaným k provedení § 70 odst. 3 Zákona, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci volby a předvolby operátora a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s volbou a předvolbou operátora.

3. Povinnost oddělené evidence nákladů a výnosů podle § 86 Zákona, a to

vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů v souladu s opatřením obecné povahy vydaným k provedení § 86 odst. 3 Zákona tak, aby

a) při určování cen na maloobchodní i velkoobchodní úrovni bylo prokazatelné, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování,

b) byly k dispozici podklady pro ověření nákladů a výnosů za jednotlivé služby.

II.

Účastník řízení je povinen splnit povinnosti podle části I. výroku bod 1 do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí.

III.

Účastník řízení je povinen splnit povinnosti podle části I. výroku bod 2 a 3 do 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona analýzu trhu č. 2 – Přístup k veřejné telefonní síti v pevném místě pro právnické a podnikající fyzické osoby (dále jen „trh č. 2“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 16. března 2006 pod čj. 4 640/2006-609/III. vyř. a po oznámení k Evropské komisi ji vydal jako opatření obecné povahy č. A/2/04.2006-18 ze dne 19. dubna 2006. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 2 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podnik s významnou tržní silou. Proto Rada navrhl povinnosti, které hodlá uložit podle § 51 odst. 3 Zákona.

Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/2/04.2006-7 ze dne 24. dubna 2006, které bylo vydáno pod čj. 11 494/2006-609/IV. vyř. a nabylo právní moci dne 25. dubna 2006, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

K části I. výroku

Správní orgán v souladu s § 51 Zákona, kterým je do právního řádu České republiky transponováno ustanovení čl. 9 až 13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), čl. 17 až 19 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), a v závislosti na výsledcích analýzy relevantního trhu a vyhodnocení dosavadních regulačních opatření stanoví rozhodnutím podnik s významnou tržní silou a uloží mu jednu nebo zároveň několik z povinností uvedených v písmenech a) až g) tohoto ustanovení Zákona.

Součástí analýzy č. A/2/04.2006-18 jsou v souladu s § 51 odst. 2 Zákona návrhy povinností přístupu k specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům podle § 84, umožnění volby a předvolby operátora podle § 70 Zákona a oddělené evidence nákladů a výnosů podle § 86 Zákona. V části I. výroku tohoto rozhodnutí jsou tyto povinnosti uloženy.

Povinnost poskytovat specifikované služby (umožnění účtování ceny za službu přístupu k veřejné telefonní síti v pevném místě pro podnikající fyzické osoby a právnické osoby za účelem využívání veřejně dostupné telefonní služby) za účelem dalšího prodeje třetími stranami podle § 84 Zákona odst. 2 písm. c) správní orgán ukládá podniku s významnou tržní silou, aby umožnil efektivnější konkurenci prostřednictvím předvolby operátora, neboť pak účastník může dostávat jediné vyúčtování. Povinnost se vztahuje k používání základní přípojky.

Povinnost volby a předvolby operátora správní orgán ukládá podniku s významnou tržní silou v souladu s § 70 Zákona. Tím bude alternativním operátorům technicky umožněno poskytovat jejich služby bez nutnosti vytvářet přístupovou infrastrukturu ke koncovému uživateli.

Povinnost vedení oddělené evidence nákladů a výnosů podle opatření obecné povahy vydaného k provedení § 86 odst. 3 Zákona, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, umožní určit náklady na poskytované služby a prokázat, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování.

Správní orgán ukládá výše uvedené povinnosti s cílem zajistit trvalé konkurenční prostředí na relevantním trhu v zájmu koncových uživatelů a spotřebitelů. I podle práva Evropských společenství je regulátor oprávněn k regulačním zásahům s tím, že nápravná opatření vedou k zvýšení prosperity. Rozhodnutím ukládané povinnosti splňují princip proporcionality ve vztahu k výsledkům analýzy trhu č. 2. Účastník řízení už plnil povinnosti uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí v souladu s předchozí právní úpravou, proto správní orgán předpokládá, že účastníkovi řízení nepřinese toto rozhodnutí další náklady omezující ho v jeho činnosti více, než je přiměřené.

K části II. výroku

Lhůta pro splnění uložené povinnosti je stanovena na 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Tuto lhůtu lze podle názoru správního orgánu považovat za přiměřenou i při zohlednění skutečnosti, že realizace požadavků na uložené povinnosti pod bodem 1 části I. výroku rozhodnutí může vyžadovat provedení mimořádných doplňkových technických opatření v rámci sítě účastníka řízení, které účastník řízení dosud v souvislosti s touto povinností neimplementoval.

K části III. výroku

Lhůta pro splnění uložených povinností je stanovena na 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Tuto lhůtu je třeba považovat za přiměřenou s ohledem na skutečnost, že obdobné povinnosti byly účastníku řízení uloženy již v minulosti.

Podle § 51 odst. 5 a § 137 odst. 2 Zákona je správní orgán povinen přezkoumat povinnosti držitelů licence s výrazným podílem na trhu zachované podle dosavadních právních předpisů a rozhodnout o jejich změně nebo zrušení. Účastník řízení byl v působnosti zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, stanoven Opatřením Českého telekomunikačního úřadu č. OÚ-1/S/2004 provozovatelem telekomunikační činnosti s výrazným podílem na trhu. Podle § 139 odst. 2 Zákona provozovatel veřejné telekomunikační sítě a poskytovatel veřejné telekomunikační služby, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona označen jako subjekt s výrazným podílem na trhu, je do doby vydání rozhodnutí správního orgánu vztahujícího se k trhu č. 2 povinen vést oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů podle schválené metodiky v souladu s opatřením Úřadu vydaným podle zákona o telekomunikacích a předkládat Úřadu roční zprávu o vývoji nákladů, tržeb a výnosů a ziskovosti, včetně vloženého kapitálu ve lhůtě stanovené Úřadem a dále povinnost nediskriminace. Podle § 140 Zákona provozovatel veřejné pevné telekomunikační sítě, který byl ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona povinen ve své síti podle číslovacího plánu umožnit přístup ke službám kteréhokoliv s uvedenými sítěmi propojeného poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb, kromě služby pronájmu okruhů, a to jak formou nastavení předvolby čísel, tak krátkou individuální volbou čísel pro jednotlivá volání, je povinen tyto služby poskytovat nejméně do doby vydání tohoto rozhodnutí. Tyto povinnosti zůstaly tedy účastníku řízení zachovány i po nabytí účinnosti Zákona.

V souladu s § 137 odst. 2 Zákona správní orgán přezkoumal výše uvedené povinnosti vztahující se k trhu č. 2, které zůstaly účastníku řízení na tomto trhu zachovány, a rozhodl o jejich změně, a to ve znění povinností uložených v části I. výroku tohoto rozhodnutí.

S ohledem na uvedené bylo dne 16. března 2006 s účastníkem řízení zahájeno správní řízení podle § 51 odst. 3 Zákona ve věci uložení povinností podniku s významnou tržní silou. Na základě ustanovení § 51 Zákona je účastníkem řízení pouze podnik, o jehož právech a povinnostech má být rozhodováno. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 7 dnů ode dne doručení oznámení.

Účastník řízení ve stanovené lhůtě zaslal připomínky svým podáním z 23. března 2006. První námitkou účastníka řízení bylo, že se správní orgán v oznámení o zahájení řízení odkazuje na výsledky analýzy trhu č. 2, uveřejněné dne 16. března 2006 pod čj. 4 640/2006-609/III. vyř. na elektronické úřední desce Českého telekomunikačního úřadu, přičemž výsledky analýzy zveřejněné v jiné formě, než ve formě opatření obecné povahy, kterou požaduje § 51 odst. 1 věta druhá Zákona mají pouze informativní charakter. Podle účastníka řízení sdělení o výsledcích analýzy jako takové postrádá právní závaznost a nemůže být podkladem pro uložení povinnosti účastníkovi řízení. Uveřejnění výsledků analýzy na elektronické úřední desce z 16. března 2006 není možné podle účastníka řízení považovat za uveřejnění podle § 51 odst. 2 Zákona, neboť nebyla dokončena konzultace dle § 131 Zákona a dále, že ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) Zákona je řádnou formou uveřejnění výsledků analýz uveřejnění v Telekomunikačním věstníku.

K této námitce účastníka řízení správní orgán uvádí, že zahájil správní řízení poté, co podle § 51 odst. 1 Zákona provedl analýzu trhu č. 2 a po ukončení veřejné konzultace podle § 130 Zákona výsledky analýzy trhu č. 2 se zapracovanými připomínkami z veřejné konzultace včetně stanoviska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zveřejnil podle § 51 odst. 2 Zákona pod čj. 4 640/2006-609/III. vyř. dne 16. března 2006 na elektronické úřední desce. Vzhledem ke lhůtám stanoveným Zákonem k dokončení analýz relevantních trhů Úřad zahájil toto správní řízení dne 16. března 2006. Správní orgán poskytl účastníkovi řízení přiměřenou lhůtu k vyjádření. Zveřejněním výsledků analýzy trhu č. 2 byl proces jejího provedení ukončen a analýza byla odeslána Evropské komisi k notifikaci. Správní orgán proto konstatuje, že zahájením správního řízení po zveřejnění výsledků analýzy, byť před účinností opatření obecné povahy č. A/2/04.2006-18, nedošlo k postupu v rozporu se Zákonem a účastník nebyl nijak krácen na svých právech a byly mu poskytnuty veškeré možnosti k uplatnění jeho práv podle platných předpisů. Pokud by došlo ke změně výsledků analýzy na základě procesu notifikace, potom by musela být účastníkovi řízení poskytnuta dodatečná lhůta pro jeho další vyjádření. K tomu však nedošlo a text výsledků analýzy a účinné opatření obecné povahy jsou identické.

Podle účastníka řízení by stejného efektu jako při uložení povinnosti v bodě 1 části I. výroku rozhodnutí, týkající se určité formy WLR, bylo dosaženo tím, že by se CPS operátorovi umožnilo vyúčtovat účastníkovi cenu za přístup k veřejné telefonní síti účastníka řízení.

Správní orgán této připomínce v plném rozsahu vyhověl a tím dále snížil rozsah ukládané povinnosti oproti původnímu návrhu.

Účastník řízení dále namítá, že uložena povinnost v bodě 1 nebyla v původní textaci návrhu analýzy trhu uvedena. A dále k tomuto účastník řízení dodává, že výše uvedenou povinnost správní orgán navrhl uložit po uskutečnění veřejné konzultace na základě připomínky uplatněné v průběhu veřejné konzultace k návrhu analýzy trhu č. 2 a také trhu

č. 8. Účastník řízení se domnívá, že nebyly uvedeny důvody, proč bylo vyhověno požadavku na zařazení této povinnosti a proč nebylo zohledněno jeho zamítavé stanovisko obsažené v připomínkách APVTS k návrhu analýzy trhu č. 8. Účastník řízení tím poukazuje na možný rozpor se zásadou transparentnosti podle § 6 odst. 4 Zákona.

K této námitce účastníka řízení správní orgán dodává, že k uložení této povinnosti podniku s významnou tržní silou správní orgán přistoupil na základě veřejné konzultace. Zároveň správní orgán informoval v opatření obecné povahy č. A/8/03.2006-16 v části E vypořádání připomínek, že problematika přepravecké měsíční paušálu bude posouzena v rámci analýz trhů č. 1 a č. 2, kam tato problematika věcně přísluší. Správní orgán tuto problematiku tedy posoudil v rámci analýzy trhu č. 2 a rozhodl tak, jak je uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí, následně pak tuto problematiku odůvodnil s tím, že povinnost poskytovat specifikované služby za účelem dalšího prodeje třetími stranami správní orgán ukládá podniku s významnou tržní silou, aby umožnil efektivnější konkurenci prostřednictvím předvolby operátora, neboť pak účastník může dostávat jediné vyúčtování.

Podle účastníka řízení dále nelze souhlasit s konstatováním správního orgánu, že zařazená povinnost pod bodem 1 umožní efektivnější konkurenci prostřednictvím předvolby operátora, neboť účastník může dostávat jediné vyúčtování. Účastník řízení opírá svá tvrzení o následující důvody. Využitím WLR by koncový účastník nepřestal být ve smluvním vztahu k účastníku řízení, neboť by i nadále mohl využívat hovorových služeb poskytovaných účastníkem řízení při volání na čísla, která nejsou předmětem služeb CS/CPS (hovory prostřednictvím informačních služeb např. 1180), a také by mohl využívat služby účastníka řízení přepsáním CS, pokud by volil kód účastníka řízení, a další služby účastníka řízení (pronájem koncového zařízení). Účastník řízení dále argumentuje tím, že ve smyslu Zákona a obchodních podmínek musí svým koncovým účastníkům zasílat pravidelné vyúčtování, a je tedy zřejmé, že koncoví účastníci, kteří by využívali některých služeb účastníka řízení, nebo služeb jiného CS operátora, budou nadále dostávat několik vyúčtování. Dále účastník řízení konstatuje, že počet koncových účastníků s aktivovaným CPS, kteří kromě služeb CPS operátora využívají zároveň hovorových služeb účastníka řízení, je přitom výrazný.

K této námitce účastníka řízení správní orgán dodává, že výše uvedené argumenty již posuzoval a došel k závěru, že se účastníku řízení uloží jen určitá forma WLR, a to tak, že se CPS operátorovi umožní účastníkovi vyúčtovat všechny poskytnuté služby včetně ceny za přístup k veřejné telefonní síti účastníka řízení. Správní orgán si je vědom toho, že pokud koncový účastník využívá služby více různých poskytovatelů, nemůže dojít k jednomu vyúčtování. Správní orgán však chce umožnit jedno vyúčtování těm koncovým uživatelům, kteří chtějí využívat služby jednoho alternativního operátora. Správní orgán může mimo toto správní řízení posoudit rozšíření rozsahu čísel, na která se aplikuje volba a předvolba operátora.

Další okruh připomínek účastníka řízení poukazuje na možný rozpor s cíli regulačního rámce, a to konkrétně s § 5 odst. 1 písm. c) Zákona, který Úřadu ukládá svým rozhodováním podporovat efektivní investice do infrastruktury a podporovat inovaci. Dále účastník řízení uvádí, že WLR nemotivuje investice ať do vlastních sítí nebo investice na bázi LLU, jak ze strany podniků s významnou tržní silou, tak ze strany alternativních operátorů. Dále pak zavedení WLR by mělo negativní vliv na alternativní operátory investující do vlastní přístupové infrastruktury a mohlo by ohrozit jejich investice, případně tyto investice zastavit, neboť by museli čelit zvýšenému konkurenčnímu tlaku ze strany operátorů využívajících WLR.

K tomuto okruhu připomínek správní orgán dodává, že regulace je prováděna za účelem nahrazení chybějících účinků hospodářské soutěže, vytváření předpokladů pro řádné fungování hospodářské soutěže a pro ochranu uživatelů a dalších účastníků trhu do doby dosažení plně konkurenčního prostředí. Vzhledem k tomu, že účastník řízení vlastní

rozhodující část infrastruktury pevných sítí, která pokrývá téměř všechny domácnosti a firmy v ČR, je zřejmé, že není prostor pro budování další paralelní (duplicitní) infrastruktury srovnatelných parametrů. Povinnost uložená v části I. výroku rozhodnutí pod bodem 1 je nápravným opatřením na úrovni služeb a klade si za cíl umožnění zvýšení konkurenčního prostředí. Správní orgán je toho názoru, že uložená povinnost v bodě 1 v části I. výroku rozhodnutí nebude odrazovat od investic do infrastruktury a bude podporovat inovaci. Správní orgán vzal v úvahu ochranu investic účastníka řízení tím, že vztáhl ukládané povinnosti na jeho stávající síť tvořenou účastnickými kovovými vedeními.

Podle účastníka řízení dále nelze souhlasit s konstatováním správního orgánu, že „účastník řízení už plnil navrhované povinnosti tohoto rozhodnutí v souladu s předchozí právní úpravou, proto Rada předpokládá, že účastníkovi řízení nepřinese toto rozhodnutí další náklady omezující ho v jeho činnosti více, než je přiměřené“. S tímto závěrem účastník řízení zásadně nesouhlasí s ohledem právě na bod 1 části I. výroku. Zavedení povinnosti WLR by pro účastníka řízení znamenalo vynaložení značných nákladů s vývojem zcela nové služby, nastavením procesů a zavedením do systémů. Dále poukazuje na to, že vývoj a zavedení tohoto produktu by bylo časově náročné a doba implementace takovéto povinnosti účastník řízení odhaduje na dobu 9-12 měsíců.

Správní orgán zvážil tuto námitku účastníka řízení a konstatuje, že netvrdí, že by povinnost uvedená pod bodem 1 části I. výroku byla starou povinností. Správní orgán posoudil, že uložení povinnosti v bodě 1 části I. výroku rozhodnutí týkající se problematiky účtování ceny za službu je pro účastníka řízení přijatelné, vzhledem k tomu, že se jedná o nejjednodušší formu WLR vyžadující pouze administrativní opatření. Toho bylo dosaženo akceptováním návrhu účastníka řízení na úpravu této povinnosti.

V dalším okruhu připomínek účastník řízení namítá, že navržené uložení povinnosti nediskriminace nemá oporu v Zákoně, Přístupové směrnici ani ustálené soutěžně-právní praxi a vedlo by dále k interpretačním potížím a snížení právní jistoty dotčených subjektů působících na trhu elektronických komunikací. Účastník řízení proto navrhuje upravit znění celého bodu 3 v souladu se zněním § 81 odst. 1 Zákona. Dále byla vnesena připomínka, že znění bodu 3 písm. c) v případě trhu přístupu k veřejné telefonní síti nemá žádný smysl. Dále účastník řízení upozornil na skutečnost, že povinnost nediskriminace nebyla ve výsledcích analýzy trhu navržena. Jestliže návrh této povinnosti není součástí výsledků analýzy trhu, nemůže být ve smyslu § 51 odst. 2 a 3 Zákona tato povinnost účastníku řízení uložena.

Připomínka byla akceptována, povinnost nediskriminace byla vypuštěna.

Dále účastník řízení vnesl připomínku, že v bodě 3 písm. c) části I. výroku se hovoří o možnosti poskytovat „srovnatelnou službu nebo produkt“. Zákon však pojem „produkt“ nezná, definuje a vztahuje se pouze na „služby“. Proto účastník řízení požaduje, aby z textu rozhodnutí (včetně odůvodnění) byla slova „nebo produkt(y)“ vypuštěna.

Správní orgán tím, že vyhověl předchozí připomínce, vyhověl i této.

Správní orgán se výše uvedeným způsobem vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení a s jeho vyjádřením k podkladům k rozhodnutí uplatněnými v průběhu správního řízení a vypracoval návrh rozhodnutí v této věci.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací s dotčenými subjekty na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 28. března 2006.

Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 18. dubna 2006. V této lhůtě uplatnil připomínku jeden subjekt.

Připomínka se vztahuje k návrhu uložených povinností. Předmětem připomínky je případné uložení povinnosti nevázat vzájemně služby přístupu k vysokorychlostnímu Internetu a dílčí telefonní službu přístupu k veřejné telefonní síti.

Správní orgán tuto připomínku neakceptoval. Konstatuje, že nepovažuje za vhodné v současné době takovou regulaci zavést a hodlá vyčkat, jak se projeví nově nastavené regulační prostředí na trhu č. 11 v soutěžním prostředí na trhu č. 2. Správní orgán předpokládá, že jsou vytvořeny podmínky pro takové nabídky ze strany ostatních operátorů, které umožní nabízet služby ADSL za požadovaných podmínek.

Účastník řízení zaslal svým podáním ze dne 19. dubna 2006 v průběhu správního řízení doplňující argumentaci k již zaslánému vyjádření.

Účastník řízení dále doplnil svoji argumentaci k navrhovanému vyjádření ze dne 23. března 2006, kde opětovně konstatuje, že v části II. návrhu rozhodnutí navrhuje správní orgán povinnost splnit povinnosti podle části I. výroku bod 1 do 90 dnů od právní moci rozhodnutí. Takto stanovená lhůta je však podle účastníka řízení nepřiměřeně krátká, a pro své stanovisko uvádí následující zdůvodnění. Vzhledem k předpokládanému počtu požadavků na umožnění účtování ceny za službu přístupu ve smyslu části I. bod 1 návrhu rozhodnutí je nutné, aby zpracování požadavků a poskytování služby bylo prováděno automaticky. Zřízení služby přeúčtování bude tedy znamenat zavedení zcela nové služby a implementaci do řady systémů účastníka řízení a to zejména do objednávkového systému, systému zákaznické podpory, maloobchodního účtovacího systému a velkoobchodního účtovacího systému. Implementace služby bude vyžadovat v první řadě vytvoření specifikace, definici změn pro jednotlivé aplikace, synchronní vývoj a společné testování. Obzvláště testování je nutno provést velmi důkladně, protože služba bude mít dopad na proces účtování a při předpokládaných objemech nebude prostor pro pozdější odlaďování. Dále účastník řízení konstatuje, že minimální lhůta potřebná ke splnění navrhované povinnosti činí minimálně 8 měsíců za předpokladu optimálního průběhu implementace.

Správní orgán této námitce z velké části vyhověl.

Správní orgán dal účastníku řízení možnost, aby se v souladu s § 122 odst. 5 Zákona vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění, čehož účastník řízení nevyužil.

S ohledem na výše uvedené, v souladu se základními principy vycházejícími z právního rámce Evropských společenství, s cílem nahradit chybějící účinky hospodářské soutěže, vytvářet předpoklady pro řádné fungování hospodářské soutěže a pro ochranu uživatelů a dalších účastníků trhu do doby dosažení plně konkurenčního prostředí Rada rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu